

38. PREČO SA KRISTUS ešte nevrátil?

1789

Vitajte, milí poslucháči pri ďalšom pokračovaní spoločných úvah nad Božím slovom. Dnešná téma má názov „Prečo sa Kristus ešte nevrátil?“

Opäť sa zamýšľame nad otázkou zaslúbenia druhého príchodu Pána Ježiša Krista, ktorý očakávala už prvotná cirkev. Ubehlo dvetisíc rokov a dodnes sa toto zaslúbenie nenaplnilo. Niet divu, že tak často počujeme otázku ako je možné, že Boh ešte nepotrestal tento bezbožný svet? Prečo už Pán Ježiš neprišiel súdiť páchatelov neprávostí, ako sľúbil? Vari ľudstvo ešte nespôsobilo a nezažilo dostatok hrôzy a zla? Ale potom vás tiež môže napadnúť otázka, "kde by som bol ja, keby prišiel predtým, ako som uveril? Veď by som bol na veky stratený! "A tak, aj keď sa milióny veriacich modlí Príď kráľovstvo tvoje, ako je napísané v Evanjeliu podľa Matúša v 6. kapitole vo verši 10, musíme pochopiť, že o čase druhého príchodu a súdu bezbožných rozhoduje len Boh sám. A práve o tom bude naše dnešné zamyslenie. Najskôr si vypočujte východiskový text.

***2 Petrov 3:8-9** Ale to jedno, milovaní, nech nie je skryté pred vami, že jeden deň je u Pána ako tisíc rokov a tisíc rokov ako jeden deň. 9 Neodkladá Pán váhajúc so zaslúbením, ako ho niektorí majú za takého, ktorý váha a odkladá; ale zhovieva vzhľadom na nás, pretože nechce, aby niektorí zahynuli, ale aby všetci prišli ku pokániu.*

Apoštol Peter svojim milovaným pripomína, že Boh na veriacich nezabúda a ani ich neopustil, ale jedná podľa svojich zámerov a nie podľa miery ľudského utrpenia. Ak sa nezmierime s tým, že Boží zámer a plán je dlhodobý a ďaleko presahuje ľudskú logiku, budeme sklamaní a nikdy nepochopíme, prečo sa darí bezbožným dobre, zatiaľ čo zbožní trpia.

1. Kristov druhý príchod sa nám zdá byť oneskorený, lebo Božia perspektíva času je radikálne odlišná od tej našej. Boh ľuďom neodopiera požehnanie a ani nezdržiava spravodlivosť, po ktorej túžia; ale tým, že predlžuje dobu milosti, preukazuje milosrdenstvo všetkým. Apoštol Peter pripomína veriacim slová z Mojžiša, kde je opísaná pominuteľnosť ľudského života:

***Žalm 90:3-5** Pôsobíš to, aby sa smrteľný človek biedny navrátil až do prachu, a hovoríš: Navráťte sa, synovia človeka! Lebo tisíc rokov je v твоjich očiach ako*

včerajší deň, keď pominul, a ako stráž v noci. 5 Splavuješ ich ako povodeň; sú ako sen; za rána sú ako tráva, ktorá mizne.

Čas vymeraný človeku je pominuteľný, ale Boh je večný! Čas premieňa každého z nás, ale Boh zostáva nemenný. Prelistujte si album s fotografiami a uvidíte tie zmeny. Každý z nás si pamätá z minulosti určité udalosti, no väčšinu z nich sme už dávno zabudli. Boh však nezabúda vôbec nič!

A. Boh žije mimo času, pozná minulosť, prítomnosť aj budúcnosť. Boh na rozdiel od nás vidí všetko akoby prítomne. Boh vo svojej nadčasovosti pozná každý detail minulosti, prítomnosti aj budúcnosti, o čom my nemáme ani poňatia. Človek je obmedzený časom, priestorom, svojimi zmyslami, hĺbkou vedomostí a tiež poznaním, ktoré je vo všetkých oblastiach obmedzené a nedokonalé. Keď čítame, že pre Boha je jeden deň ako tisíc rokov, vidíme jeho obrovskú a neobmedzenú moc utvárať dejiny. Naša schopnosť vidieť do minulosti a budúcnosti je ľudsky povedané nulová. S výnimkou toho, čo môžeme čiastočne poznať z Božieho Písma, histórie ľudstva a archeologických nálezov. Boh, na rozdiel od nás, nepotrebuje na nič čas. A už vôbec nie miliardy rokov. Nikam sa neponáhľa a stačí mu tvorivá moc slova, pomyslenie a je vykonané. Rovnako mocne pôsobí v životoch národov, aj jednotlivcov. Nečaká na ľudské rozhodnutia, ale všetko skryto riadi a vykonáva.

Apoštol Peter netvrdí, že tisíc rokov sa rovná jednému dňu, ale že z Božej perspektívy je tisíc rokov ako jeden deň. Rozdiel medzi pohľadom na čas medzi nami a Bohom je mnohonásobne väčší, ako je napríklad vnímanie času u detí a dospelých. Z detskej perspektívy je všetko okrem "hneď teraz a už aj" nekonečne ďaleko. Ten, kto volá po Božej spravodlivosti „hneď teraz a už aj“, pripomína malé dieťa, ktoré vidí len to, po čom samo túži. Správna perspektíva času je pre život viery dôležitá zvlášť počas dramatických udalostí a utrpenia. Z Písma poznáme mnoho udalostí, kedy Boh konal z dlhodobej perspektívy. Niektoré udalosti trvali desaťročia, iné stáročia, ba aj tisícročia, ale vždy v súlade s večnosťou. To, čo sa zdá z ľudskej perspektívy zbytočne dlhé, speje k jedinému cieľu. Aj keď sa zdá, že Kristov druhý príchod je prinajmenšom oneskorený, len Boh je Pánom všetkého času a vie, kedy sa čas druhého príchodu naplní.

2. Naša netrpezlivosť z očakávania Kristovho druhého príchodu nemá nič spoločné s nenaplnením zaslúbenia. Naopak, zatiaľ nenaplnené zaslúbenie je

dôkazom Božej trpezlivosti, ktorú Boh dennodenne preukazuje každému z nás. Falošní učitelia, o ktorých sa apoštol Peter zmieňuje, využívali ľudskú nedočkavosť na rozsievanie pochybností. Iróniou je, že Božia trpezlivosť, ktorá umožňovala aj falošným učiteľom, aby mohli činiť pokánie, ich usvedčovala z neviery. Mylne sa domnievali, že Boh svoje súdy nekoná a konať nebude. Nadčasový Boh večnosti má do najmenšieho detailu pripravený okamih svojho príchodu, kedy bude súdiť svet. Boh nemôže nič zmeškať.

A. Božie zaslúbenia sa neplnia podľa našich prianí, ale podľa Božieho nadčasového plánu. Nikto nemá právo vynášať súdy nad správnosťou, oprávnenosťou, či spôsobom Božieho rokovania. Jeho cesty, Jeho nadčasovosť a Jeho rozhodnutie prinesie vždy najlepší výsledok a nikdy sa neminie cieľu! Večnosť sa už nebude merať časovou kvantitou, ale kvalitou! Pre nás je dôležité, aby sme nežili tak, ako keby žiaden súd nemal prísť. Keď príde deň súdu, všetci bezbožníci sa dočkajú spravodlivej odplaty. Pre toho, kto Božie varovanie ignoruje a nečiní pokánie, éra milosti skončí.

B. Zdanlivé oneskorenie Kristovho návratu a súdu nie je dôsledkom Hospodinovho nezáujmu o pozemské dianie, ale dôkazom súcitu s hriešnymi ľuďmi, ktorým preukazuje milosrdenstvo. Nechce totiž, aby niekto zahynul. Teda je k nám zhovievavý, pretože nechce, aby niektorí zahynuli, ale aby všetci prišli k pokániu. Ďalej je napísané:

***Jan 3:16** Lebo tak miloval Boh svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.*

Práve citované verše niekedy vyvolávajú medzi veriacimi a neveriacimi otázky na ktoré nie je ľahké odpovedať. Ako a kto teda môže byť spasený? Dobré vieme, že nie všetci ľudia sú a budú spasení. Ďalej vieme, že na svete sú dva druhy ľudí, prirodzení a znovuzrodení. Prirodzení ľudia prichádzajú na svet duchovne mŕtvi, znovuzrodení sú duchovne oživení. Ľudia, ktorí sa spoliehajú sami na seba a odmietajú veriť, že Boh existuje, sú hriešni a odmietajú robiť pokánie. Kto je presvedčený, že nepotrebuje Spasiteľa, zostáva v prirodzenom stave a je od Boha oddelený. Ani jeden nespasený človek nebude stáť pred Bohom s výčitkou - toľko som ťa Bože hľadal, toľko som ťa chcel, ale sám seba odsúdi a vyzná, že minul cieľ. Prirodzení, teda telesne živí, ale duchovne mŕtvi a nespasení ľudia patria do množiny ľudí, ku ktorým patril každý z nás

predtým, ako bol spasený. O nich je napísané:

Rimanom 3: 10-12 *Nieto spravodlivého ani jedného; 11 niet toho, kto by rozumel, niet, kto by vážne hľadal Boha; 12 všetci sa odchýlili, napospol stali sa neužitočnými; niet toho, kto by činil dobro, niet ani jedného.*

Komu Boh nechýba, ten nebude, nechce a ani nemôže hľadať Boha sám zo svojej vlastnej vôle. Písmo úplne jasne hovorí o Božom vyvolení. Netýka sa autonómneho rozhodovania človeka, ale Božieho zámeru s vyvolenými. Majme na pamäti, že Boh nikomu nič nedlhuje a aj keď sa spasenie netýka celého ľudstva, Boží zámer je správny a spravodlivý:

1 Korinským 1:26-31 *Lebo veď vidíte svoje povolanie, bratia, že nie mnoho múdrych podľa tela, nie mnoho mocných, nie mnoho urodzených je medzi vami zachránených. 27 Ale bláznivé u sveta si vyvolil Boh, aby zahanbil múdrych, a slabé u sveta si vyvolil Boh, aby zahanbil to, čo je silné, 28 a neurodzené u sveta a opovrhnuté si vyvolil Boh, a to, čo nie je, aby zmaril to, čo je niečim, 29 aby sa pred Bohom nechválilo niktoré telo. 30 A vy ste z neho v Kristu Ježišovi, ktorý sa nám stal múdrosťou od Boha i spravodlivosťou i posvätením i vykúpením, 31 aby bolo, ako je napísané: Ten, kto sa chváli, nech sa chváli Pánom.*

Väčšina ľudí zanedbáva skutočnosť, že Boh žehná všetkým ľuďom, ale pretože nikto z nás nepozná Božie skryté zámery, spasenie je určené len tým, s ktorými mal isté úmysly ešte pred stvorením sveta. Boh nie je necitlivý despota, ale trpezlivý, súcitný a spravodlivý sudca. Pred Božou svätosťou podlieha súdu každý prirodzený človek.

Ako si teda vysvetlíme rozpor medzi Božím želaním, aby všetci prišli k pokániu a mohli byť spasení a skutočnosťou, že všetci spasení nebudú? Písmo jasne učí, že Boh niekedy vynáša súdy a nariadenia, v ktorých sám nenachádza potešenie. Snáď najviac presvedčivým príkladom takejto situácie je ukrižovanie a smrť Pána Ježiša Krista. Majme na pamäti, že Boh nenávidí zlo a nenesie zodpovednosť za to, čo hriešny človek koná. Boh dopustí, aby sa prejavila ľudská skazenosť a potom spravodlivo trestá, aby aj skrze zlo dosiahol vyšší cieľ alebo konečné dobro. Aj keď si Boh želá, aby všetci činili pokánie, neznamená to, že okamžite zasiahne proti všetkým hriešnikom, ktorí sa neriadia Božím prániam a prikázaniam. Boh trpezlivo vyčkáva a preukazuje ľudstvu

milosrdenstvo až do času, kedy sám uzná, že je potrebné jednať s konečnou platnosťou. To nás privádza ku konečnému záveru tohto zamyslenia:

3. Pretože si Boh želá, aby všetci prišli k pokániu, musíme kázať evanjelium takým spôsobom, aby aj všetci ľudia počuli, že majú činiť pokánie. Ak chceme kázať evanjelium, ktoré povedie k spaseniu, musíme trvať na skutočnosti, že bez pokánia nie je možné dosiahnuť spasenie. Na jednej strane vieme, že Boh spasenie nezaručil všetkým rovnako, ale na druhej strane vieme aj to, že si želá, aby boli všetci spasení. Nikto z nás vopred nevie, kto do ktorej množiny ľudí patrí. Preto kážeme Dobrú novinu o spasení všetkým. Boh kvôli spaseniu hriešnikov obetoval to najdrahšie - svojho Syna, ktorý zomrel na kríži za naše hriechy z Božej vôle, aby hriešni mohli robiť pokánie. Aby sa odvrátili od svojej hriešnej prirodzenosti, aby mohli byť znovuzrodení, posvätení a uvedení do nebeského kráľovstva. Len ten, kto zažije takúto premenu, bude dôverovať a slúžiť s ozajstným záujmom a súcitom všetkým, ktorí ešte nie sú spasení. Ak nevyzývame hriešnikov k pokániu, nechávame ich ísť vlastnou cestou do záhuby. Boh nás nepovolal, aby sa nám dobre a pokojne žilo, ale aby sme ešte slúžili strateným. Nikto nemôže naozaj uveriť Kristovi ako svojmu Spasiteľovi, ak sa neodvráti od svojich hriechov. Ísť môžeme len jedným smerom: nasledovať Boha alebo sa pred ním skrývať.

Pamätajte na to, že Božia trpezlivosť a zhovievavosť má svoje medze; skôr či neskôr príde deň súdu! Smrť si nevyberá a stretnutie s našim Stvoriteľom môže byť pre každého z nás bližšie, než si dokážeme predstaviť. Dnes je deň spásy, nespoliehajte sa na to, že máte dostatok času! Pánom času je Boh. Ste pripravení?